

[Krag.]

sikre ham Forsikringens Goder ved midlertidigt at betale Præmierne.

Men saa følger jeg ganske vist til, at naturligvis skal saa ogsaa Trangen være absolut og konstateret, og dér kan jeg kun udtale min Tilfredshed med, at i Trangstilfældene er Arten af Trangen udtrykkelig specificeret i Lovforslaget, som udtrykkelig angiver, hvilke Trangsårsager der berettiger den vedkommende til Præmiehjælp i, som det siges, fornødent Omfang.

Hermed er det jo udtrykt, at Kommunen har Adgang til at skønne over, om den vedkommendes Trangsituation er en saadan, at han ikke med Rimelighed vil kunne bære en vis Del af Præmien, eller om Trangen er af det Omfang, at den hele Præmieydelse maa præsteres af Kommunen. Og her vil jeg gerne sige til den højtærede Socialminister, at jeg forstaar disse Bestemmelser saaledes, at Beslutning indenfor en Kommunalbestyrelse om for en Tid at overtage Præmieydelsen for en Person, der er i Trangstilfælde som de i Lovforslaget nævnte, aldrig kan træffes af Kommunalbestyrelsen kollektivt, at den ikke kan gælde en Flerhed af Personer, som under en eller anden Form kommer ind under en fælles Bevilling.

Der er jo desværre i de senere Tider rundt om i Kommunerne opstaaet, hvor Talen har været om Præmiestøtte eller om Hjælp, som er betinget af Særundersøgelse i de enkelte Tilfælde, en Tendens til at behandle Spørgsmaalene kollektivt; og ogsaa har det vist sig, at der indenfor de Forvaltningsinstitutioner, som ved Behandlingen af saadanne Sager skal spørges, Magistraten, Amtet, jeg kan ogsaa nævne Arbejdsdirektoratet, har været en vis Tendens til at imødekomme saadanne Krav fra Fler-talsside indenfor Kommunalbestyrelserne, en Tendens, som jeg godt forstaar har stillet og maaske ogsaa fremtidig — hvis den ikke bremses, vil jeg rent ud sige — kan stille Socialministeren vanskeligt ved Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal, ikke blot efter Lovens Bogstav, men ogsaa efter Lovens Aand.

Derfor har jeg ønsket her ved denne Lejlighed bestemt at fremhæve, at Afgørelsen maa knyttes til det enkelte Trangstilfælde efter Ansøgning fra den enkelte

og ingen Sinde kan træffes kollektivt. Det ligger jo ogsaa deri, at der efter Lovens Ord skal indgives en personlig Ansøgning til det sociale Udvalg om Hjælp til Medlemsbidragets Betaling, til Præmiebetaling, og der skal være Paategning paa Ansøgningen af Sygekassebestyrelsen, som baade dokumenterer Medlemsskabet og redegør for Trangsårsagen, som jo altsaa skal ligge indenfor Rammen af de Trangsårsager, som Loven nævner, ligesom man ogsaa skal gøre Rede for de økonomiske Forhold. Jeg haaber, at den højtærede Minister, inden vi slutter denne Forhandling, vil bekræfte, at min Opfattelse paa dette Punkt ogsaa er den højtærede Ministers.

Vi har jo som Følge af, at Invalidentelovgivningen og Aldersrentelovgivningen er blevet til til hver sin Tid og i nogen Maade uafhængigt af hinanden, haft ikke blot forskellige Takster for Invalidenten og Aldersrenten, men vi har ogsaa haft dette meget uheldige Forhold, som jo alle i denne Sal er bekendt med, at medens Invalideforsikringen kun løb til det 62de Aar, indtraadte Berettigelsen til Aldersrente, saafremt vedkommende opfyldte alle Vilkaar, først ved det 65de Aar, og jeg finder det særdeles heldigt, at vi nu, hvad Grundtaksterne angaar, for Invalide- og Aldersrentenydere kommer til det samme, ligesom jeg finder det rimeligt, at de Fradragsregler, som indføres for Aldersrentenydere, ogsaa kommer til at gælde for Invalidere. Endvidere var det en Nødvendighed, at Hullet mellem de 62 og de 65 Aar udfyldtes, hvad der jo nu er sket, hvilket jeg kun kan hilse med Tilfredshed.

Under den sidste Tids endelige Behandling af det foreliggende Lovforslag har man under Hensyn til Livsvilkaarenes Forskelighed i Hovedstaden, i Købstæderne og i Landkommunerne foretaget en Ændring af de oprindeligt foreslaaede Takster. Medens Forholdet mellem Grundtaksterne i Hovedstad, i Købstæder og i Landkommuner i det oprindelige Forslag var som 100 : 85 : 70, er man nu gaaet til Forholdstallene 100, 82½ og 65 for de vedkommende Kommunetyper. Denne Ændring har foranlediget en ringe Forhøjelse af Taksterne for Hovedstadskommunernes Vedkommende, en ringe Forhøjelse, som var fornøden under Hensyn til Anvendelse af Prisreguleringsbestemmel-